

tiver, var han ikke bange for endda at stille et halvt hundrede Tusinde Kroner til Raadighed ud over det, man kunde faa Lokomotiver for i Udlandet, for at man kunde bygge dem her i Landet. Se, det synes jeg er at løbe fra sine Standpunkter. Jeg vil derfor erindre det ærede Medlem om det gamle Ord, at man skal ikke kaste med Sten, naar man selv bor i et Glashus.

Til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) vil jeg gerne sige, at jeg forstaar ikke rigtig hans Udtalelse om Grundværdistigning. Nu synes det for øvrigt, som om han har misforstaaet Lovforslaget noget. Han anførte i Eftermiddagsmødet et Eksempel og sagde, at naar en Mand har opført et Hus, og dette Hus i Løbet af 5 Aar stiger med en Værdi af 10,000 Kr., skal han udbetale de $\frac{2}{3}$ af dette Beløb i Løbet af de følgende 5 Aar. Men det er jo ikke Husets Værdi, der er Tale om, det er Grundværdien. (Slengerik: Nej!). Det ærede Medlem fra Middelfart siger Nej, og det undrer mig ikke, thi han har altsaa ikke sat sig ind i Forslaget. Man kan naturligvis være i Tvivl om, hvorvidt Ordet „Grundværdi“ muligvis skulde kunne betyde noget andet end det, jeg her siger, men at Ordet „Grundværdi“ i det Lovforslag, som er fremsat i Landstinget i Vinter om Grundværdistigningsskat, skulde betyde noget andet, er dog vist udelukket. Men naar det ærede Medlem fremdeles siger Nej, kommer det af, at han maaske ikke en Gang har læst selve Lovforslaget tilstrækkelig grundigt, men i hvert Fald ikke Bemærkningerne til det. Der er det nemlig udtrykkelig udtalt, at det ikke er Bygningens eller Ejendommens Værdi, men Grundens Værdi, der er Tale om. Det hedder i Bemærkningerne, at der bør drages Omsorg for, at den ved saadanne Foranstaltninger fremkaldte Stigning af Grundværdierne ikke alene kommer de enkelte Grundejere til gode, men at der paalægges Grundene en i Forhold til den ved periodiske Vurderinger paaviste forøgede Grundværdi fastsat Afgift. Det er altsaa Grundene og ikke Bygningerne, men det er en Misforstaaelse, som man jo kan gøre sig skyldig i, naar man gerne vil se noget mere i en Udtalelse, end der ligger i den — og jeg har den Fornemmelse, at det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) sommetider ser en lille Smule mere i en Udtalelse, den være skriftlig eller mundtlig, end han strengt taget burde se deri, men det være nu, som det være vil. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) indrømmede

jo dog, at der var Rimelighed i, at de Værdier, der fremkaldtes ved Statsforanstaltninger, burde komme Staten og det offentlige til gode. Jeg synes ogsaa, det er nødvendigt. Vi kende — i hvert Fald kender jeg det, og jeg tror, flere ærede Medlemmer kende det samme —, at netop dette Forhold, Garnisonsomordningen, har fremkaldt Grundværdistigninger. Jeg kender i hvert Fald to Byer her paa Sjælland af dem, som det har været paatænkt at belægge med Garnisoner, hvor private Ejere, dels i, dels udenfor Byen, have sørget, for i Tide at opkøbe de Arealer, som nærmest kunde tænkes at faa Fordel af Garnisoneringen. Det er jo klart, at de Dele af Byen, der ligge nærmest ved Kaserne, eller ved de Dele, hvor de nye Skatteydere faa Bopæl, ville stige stærkest i Værdi, og jeg synes, at naar det er Tilfældet, og dersom der er indtruffet Forhold som det, jeg i hvert Fald kender et Sted, hvor de Arealer, der ere indkøbte af private Ejere, ere stegne med 100 pCt., saa er der al Rimelighed for, at disse 100 pCt. ikke gaa i den enkelte Grundspekulants Lomme. Det tror jeg, det ærede Medlem maa være enig med mig i. Om han saa mener, at det er uheldigt, at $\frac{2}{3}$ eller indtil $\frac{2}{3}$ — saadan er det udtrykt i Loven — skulle indbetales med sit fulde Beløb, og vilde foretrække, at man skulde lægge en varig Skat paa disse Grunde, svarende til Renteværdien — det kunde man jo ogsaa gøre —, det er jo sin Sag, det lod, hvis der skulde være Stemning derfor, sig vel ordne, hvis Lovforslaget kom til Behandling ogsaa her i Tinget. For øvrigt skal jeg ikke komme mere ind paa denne Sag, thi det paagældende Lovforslag er jo endnu ikke naaet her ned til Folketinget.

Til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Han sagde, og det undrede mig noget, at de Overenskomster, der vare opnaaede med Byerne, vare jo ikke bristede. Jeg tror ikke, det er rigtigt, men maaske kan jeg have misforstaaet det ærede Medlem. Han sagde ganske vist, at Byerne stod ved dem endnu, og han kunde ikke forstaa, de vare bortfaldne. Ja, det synes jeg dog, man maa kunne forstaa, og jeg tror ogsaa, Sagen er bortfalden, naar man fra den ene Parts Side har indrømmet den anden Ret til ikke at opretholde sine Tilbud og derigennem erkendt, at man ikke selv ønsker at fremme Sagen videre. Jeg tror heller ikke, Regeringen kunde gøre andet, end den gjorde, efter de Udtalelser,